

[Himmelstrup.]

imod; man mente, de var for høje. Det gælder repræsentanterne for partiet venstre, de radikale venstre og retsstaten, som fremhævede, at man ikke kunne tænke sig, det var nødvendigt at sikre sig adgang til at gennemføre så høje værditoldsatser, fordi vi ikke ville være i stand til at få rigsdagen med. På den anden side måtte vi indrømme, at det var et spørgsmål, som ikke havde aktuel interesse, fordi hele spørgsmålet om, hvorvidt visse ved de tidligere toldaftaler bundne vægttoldsatser indenfor den 3-årige periode skal kunne konverteres til værditoldsatser, naturligvis udelukkende er et dansk anliggende, et rigsdagsanliggende. Vi skal jo nappes om det til sin tid, hvor høje disse toldsatser skal være, hvis man overhovedet skal ind på at drage nytte af den ret, som disse modifikationer giver til at forandre toldsatserne. Vi mente altså, at de krav, man i så henseende stillede fra dansk side, var for høje, og vi gav dette udtryk i en instruktion, som blev sendt til den danske delegation i Torquay.

Vort parti kan altså tiltræde både forslaget til rigsdagsbeslutning angående Torquay-protokollen og forslaget om ændringer i toldloven.

Formanden: Jeg henstiller til ærede medlemmer ved omtalen af andre partier at kalde dem ved de officielle navne, også når det gælder Danmarks retsforbund.

Hans Hansen (Baagø): De forhandlinger, der omhandles i den forelagte Torquay-protokol, er en videreførelse af tidligere førte toldforhandlinger mellem den række lande, som har oprettet og tiltrådt den såkaldte GATT-overenskomst. Protokollen fortæller om, at der trods ihærdige bestræbelser fra den danske delegations side ikke er opnået særlig store resultater for Danmarks vedkommende. Det må dog hilses med glæde, at Vesttyskland, som før har været et stort marked for dansk fisk og danske landbrugsprodukter, har tiltrådt overenskomsten, og at man har forpligtet sig til ikke ensidigt og vilkårligt at forhøje tolden for en lang række af de danske eksportvarer. Det havde været ønskeligt, om der også fra tysk side var blevet gjort indrømmelser vedrørende varer som smør, fløde, mælk og konserves, og at

alle slags ost var blevet taget med, men dette modsatte Vesttyskland sig af konkurrencehensyn for at beskytte og fremhjelpe sit eget landbrugserhverv. Heller ikke for ost og dåseskinker til Amerikas Forenede Stater, for smør, slagtekvæg og kød til Italien, lykkedes det at opnå nogen toldindrømmelse.

Resultaterne af konferencen er som sagt ikke store, men når det forholder sig således, skyldes det uden tvivl den omstændighed, at vore toldsatser er meget lave i forhold til andre landes; i det store og hele kan de vel betegnes som de laveste i verden. Den danske delegation i Torquay kunne ikke opnå aftaler af større omfang, fordi de fleste lande ikke var særlig interesseret i at give et land med så lave toldsatser, som vi har, og tilmed med toldfrihed for en lang række varer, nogen som helst lempelser i de bestående toldsatser i de pågældende lande.

Man kunne af forhandlingerne, der førtes i Torquay, ikke få andet indtryk end, at det for de fleste landes vedkommende mere gjaldt om at slå en fordelagtig handel af end om at få indført en almindelig toldudjævning. Der er således næppe tvivl om, at Danmark kunne have opnået flere og større indrømmelser, hvis vi havde haft en toldlov med betydelig højere satser at gå ud fra under de førte forhandlinger.

Tolden er stadig et instrument i de enkelte staters hånd til beskyttelse af egne snævre interesser og til finanspolitiske formål, jfr. i så henseende ostetolden i USA og de høje toldsatser, Vesttyskland nylig har vedtaget. Men det er især de større stater, som kan betjene sig af sådanne metoder. Et lille land som Danmark, der er afhængigt af en udstrakt udenrigshandel, er afskåret derfra. Det må derfor hilses med glæde, at konferencen i Torquay ikke sluttede, før parterne var blevet enige om på grundlag af et memorandum fra delegationerne fra de skandinaviske lande og Benelux at nedsætte et udvalg, hvori også Danmark har sæde, hvilket udvalg skal overveje forslag til en europæisk toldunion og til en løsning af OEEC-landenes toldproblemer. Det må håbes, at dette udvalg når frem til mere tilfredsstillende resultater for Danmarks vedkommende, end konferencerne i Annecy og Torquay nåede.

Jeg skal dernæst gøre nogle få bemærk-